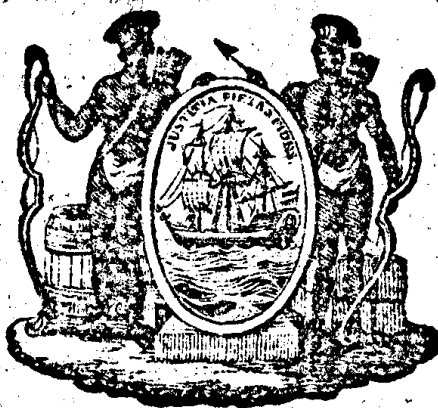

WOENSDAG, den

12^{den} JULIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

Extracten uit de NEDERLANDSCHE
COURANTEN, tot en met den
8sten Mei 1837.

Duitschland.

FRANKFORT, 21 April.

Eergisteren in den namiddag overleed alhier, na eene kortstondig ziekte, in den ouderdom van bijna 70 jaren, Z. Exc. de minister van Staat en van buitenlandsche zaken Ancillon; een man evenzeer uitstekend als staatsman, wijsgeer en schrijver. De staat en wetenschappen lijden door zijnen dood een zeer groot en moeilijk te herstellen verlies.

Het stoffelijk overschot van den gezezen minister Ancillon is te Berlijn op uitdrukkelijke begerste van den overleedene in stilte op het fransche kerkhof ter aarde besteld. Slechts zijne naaste bloedverwanten en eenige weinige vrienden, bij zijnen laatste wil genoemd, hebben het lijk gevolgd. Op het kerkhof bevond zich Z. K. H. de Kroonprins, om zijnen voormaligen leermeester de laatste eer te bewijzen; ook zag men er den Prins August, vele vrienden van den afgestorvene en al de ambtenaren van buitenlandsche zaken. De predikant Molière heeft aan het graf van zijnen veeljarigen vriend een zeer treffend gebed gedaan en daarmede deze begrafenisplegtigheid besloten.

Hij was den 30sten April 1765 geboren en zoude weldra zijn 71ste levensjaar bereikt hebben. In zijn onderscheide werkkring, als leeraar der Militaire Akademie, als prediker van de kerk te Werder, als opvoeder van Pruisen's Kroonprins, als geheim legatie raad, staatsraad en minister van buitenlandsche zaken, talrijke staats- en letterkundige betrekkingen, was hij door geheel Europa bekend en geacht en zal zijn loof door allen die in de laatste oogenblikken bleven deze beroemde staatsman en geleerde de helderheid en de kracht van geest bij, die door zijne voordrachten en geschriften zoo veel leven en warmte bijzetteden. Uit de herigten van Lissabon, van welke huizen, ten gevolge van de jongst bekende geld-crisis en bankrotten in Londen, thans in benarde omstandigheden verkeerden.

De herigten uit New York, van den Bank der Vereenigde Staten heeft men om met haar crediet den handel te helpen hebben zulks ook andere voornamen Amerikaanse Banken, gedaan. Die hulp zullen thans geheel het punt van de regten der jeugdige Isabella of van haren oom Don Carlos daarlaten, en ons alleen bepalen tot de voorstanders van dezen laatste, en de redenen, waarom dezen zulk eenen hardnekkigen oorlog tegen het overige, veel talrijker gedeelte der Spaansche natie, ondersteund zelfs door Engeland, en zelfs vroeger door Frankrijk, zoo lang kunnen volhouden.

zelve ongeveer een jaar tijd gegeven, om in de noodige overmakingen te voorzien; wel is waar, is het middel kostbaar, maar niet in vergelijking van de in Noord-Amerika thans bestaande verlegenheid, die zoo hoog geklommen was, dat men tot $\frac{1}{2}$ pCt, interest per dag geven moest. De drift, waarmede men hier nu op dit nieuwe papier valt, maakt, dat voor het tegenwoordige minder in andere fondsen omgaat.

Berigten van de Bosnische grenzen melden, dat de Bosniers sedert de nederlaag van den rebel Ali-Vidaitsch-pacha, hebben leeren inzien, dat het niet alleen verstandig, maar ook noodzakelijk is, zich naar den wil der Porte te schikken. De zoo zeer gehaate conscriptie gaat thans overal zonder tegenstand voort, en de oude Janitsaren-vrienden zien het rustig aan, dat hunne zonen overal door de instructeurs van den Grooten Heer in de wapens geoefend worden.

Volgens berigten uit Oost-Indien zal de Engelsche Oost-Indische compagnie eerlang een nieuwen oorlog hebben te voeren, naardien de Radschah van Nepal bij de compagnie aanzek had gedaan, om hem, overeenkomstig het gesloten getrag, waarbij bepaald wordt dat men hem tegen alle pretentien op den troon bijstaan zal, hem hulp te verleenen tegen zekeren Mustaher Singh, die aan de spits van een groot leger hem van den troon wilde stoeten.

De beroemde aardrijkskundige H. Berghaus heeft eene berekening gemaakt, waaruit volgt, dat zoo het water van de Elbe blijft verminderen, gelijk het nu doet en sedert de laatste vijftig jaren gedaan heeft, de rivier binnen een vierde eeuw tijdsverloop niet meer bevaarbaar zal zijn. Volgens berigten uit Triest is het zekeren werktuigkundige, de heer van Morell, gelukt om de perskracht van het water te doen strekken tot eene bewegende kracht, onder aanleren geschikt om een stoom te vervangen. In tegenwoordigheid van vele getuigen werd door deze kracht een met 15 centenaars beladen wagen, in eene seconde onstreeks drie roeden ver voortgedreven, en dit wel door middel van eene eenvoudige pomp, welke men door eene dubbele pomp kan vervangen. Deze uitvinding duurzaam goed bevonden wordende, kan van veel belang worden geacht, dewijl men door haar de brandmaterialen en de grooten kosten, de stoommachines vorderen, zoude uitwinnen.

Over de voorregten der Biscaysche Provinciën.

Meermalen is reeds gezegd, dat de tegenwoordige burgeroorlog in Spanje eenen veel dieperen grond heeft, dan de ingewikkelde vraag over het regt tot erfopvolging, hetzij alleen in de mannelijke, hetzij ook in de vrouwelijke linie. Wij zullen thans geheel het punt van de regten der jeugdige Isabella of van haren oom Don Carlos daarlaten, en ons alleen bepalen tot de voorstanders van dezen laatste, en de redenen, waarom dezen zulk eenen hardnekkigen oorlog tegen het overige, veel talrijker gedeelte der Spaansche natie, ondersteund zelfs door Engeland, en zelfs vroeger door Frankrijk, zoo lang kunnen volhouden.

Geene natie is moediger en zelfs onoverwinnelijker, dan wanneer men hare heiligste regten en vrijheden aantast. Nederlanders, wier Vaders 80 jaren lang tegen Europa's magtigsten Koning gestreden en eindelijk gezegepraald hebben, behoeven daartoe geene andere voorbeelden, schoon men de vroegere en latere Grieken, de Zwitsers en de Noord-Amerikanen mede zou kunnen aanhalen. Dit is nu ook het geval met de drie provincien in het Noord-oosten van Spanje, die men doorgaans onder den naam van Baskische of Biskaysche provinciën begrijpt, naar den volkstam der Basken, Vasken of Gasken, (die men ook in het Fransche Gascogne wedervindt) een stam, die door afkomst, taal, zeden, gewoonten en volkskarakter van de overige Spanjaarden geheel afwijkt, van de aloude Iberiërs, gelijk de Spanjaarden van de Gothiërs, schijnt af te stammen, zich onder Augustus, en reeds vroeger, met onbezweken heldenmoed tegen de Romeinsche dwangheerschappij verdedigde, Karel des Groote de gewichtigste nederlaag toebragt, die hij immer geleden had, (die bij Roncevaux, zoo vermaard in de middeleeuwen) en zich vroeger aan weerszijden der Pyreneeën, van den Ebro tot de Garonne, uitstreckte. Thans is deze volkstam bepaald tot drie kleine provinciën. Biscaye, (Baskenland) Guipuzcoa en Alava. Zij hebben zich, tijdens de heerschappij der Mooren, tot meerdere onderlinge bescherming aan de Koningen van Castiliën onderworpen, doch op voorwaarden, die hun eene bijna republikeinsche vrijheid verzekeren. Zie hier de voornaamste derzelve, volgens eenen voornamen en zeer wel onderrigten nieuwen Engelschen reiziger (lord Carnarvon).

1°. Biscaye, met Guipuzcoa en Alava, heeft afzonderlijke oude wetten, gewoonten, voorregten, gerechtshoven en volksvergaderingen; 2°. zij regelen hunne eigene belastingen, en geven den Koning schatting als eene vrijwillige gift; 3°. zij dulden geene ligting voor de militie, noch pressing voor de zeenagt, maar leveren voor beiden hun vast contingent; 4°. in vredetijd hebben zij hunne eigene politie, en verdedigen zich zelve in oorlogstijd; 5°. er mag geen monopolie, hetzij voor de Kroon, hetzij voor particulieren in Biscayen bestaan, en de schatting voor de Castilische (Spaansche) Koningin, die op eenige tienden en ijzermijnen gevestigd is, mag nimmer verhoogd worden; 6°. de Koning, als heer van Biscaye, mag slechts landskinderen tot geestelijke posten benoemen; de ambtenaren, voor het regterlijke en besturende vak, worden vrijelijk door het volk verkozen; 7°. geen Biscayer, elders in Spanje woonende, mag, volgens de Castilische wetten, gevonnisd worden, maar alleen volgens de Biskaysche, en moet ook voor eene regtbank van Biskaysche regters, te Valladolid bestaande, worden gevonnisd; 8°. het huis van den Biscayer is zijn kasteel, waarin geen regterlijk ambtenaar immer dringen mag; zijne wapenen of zijn paard mogen nooit in beslag worden genomen, en hij mag noch om schakken, noch om eenige andere reden, in hechtenis worden genomen, zonder eene voorafgaande oproeping onder den ouden boom van Guernica, een eervolwaardig overblijfsel der oudheid, waar, onder den blooten hemel, regt gesproken,

en de algemeene landszaken afgedaan werden. Hier leide men hem onmiddellijk de beschuldiging voor; hij moest zich dan verdedigen, en werd of terstond vrijgesproken, of onder borgtocht ontslagen, of vastgezet, naar mate de blijkbaarheid en het gewigt des misdrijs. (Men ziet dat dit eene *Habeas Corpus-acte* was, niet minder gunstig voor de beklaagde dan de Engelsche.) 9°. het *Parlement* of de *Algemeene junta* vergadert geregeld om de twee jaren, ook wel eens buitengewoon. Er is eene *blijvende deputatie*, terwijl de vergadering op *reces* gescheit is. De afgevaardigden moeten 15 dagen te voren worden bijeengeroepen, en alsdan moet men ook de te behandelen onderwerpen in het openbaar bekend maken, OPDAT DE AFGEVAARDIGDEN HUNNE LASTGEVERS KUNNEN RAADPLEGEN. De vergadering komt bijeen onder den boom van *Guernica*. De debatten zijn in het openbaar; de voorstellen worden gedaan in het Spaansch, doch behandeld in de Baskische taal. Het Parlement van Biscaye heeft alleen het regt van wetgeving; 10°. geen bevel uit Castilië wordt onmiddellijk aan de Baskische algemeene junta gedaan, maar aan de uitvoerende bewindhebbers in de drie provincien: dezen leggen het bevel aan de wetgevers voor, en wanneer die begripen, dat hetzelfde met 's lands wetten strijdt, zoo verwerpen zij het, zoo niet, wordt het goedgekeurd; 11°. de drie provincien weigeren den Koning van Spanje dien titel, in zoo verre hunne gewesten betreft; daarvan is hij slechts Heer. Wanneer de Koning de privilegiën schendt, is hij wel eens door het Parlement afgezet, en zijne regten werden toen aan zijne zuster opgedragen, die echter vooraf de onderhouding der voorregten moest bezweeren. Zelfs de magt van Filips III heeft schipbreuk op deze voorregten; hij trok de daarmede strijdige reeds uitgevaardigde bevelen weder in, en bekende in een openbaar manifest dat hij verkeerd geraden was. In 1804 wilde de beruchte Vredenvorst, gunsteling van Karel IV, of veleer van deszelfs gemalin, tegen de wet, gezegeled papier invoeren, maar de volksvertegenwoordigers deden die zegels onder den boom van *Guernica* openlijk door den beul verbranden; 12°. de *Inquisitie* heeft nimmer in de Baskische provincien plaats gehad. Zij vatte slechts post op de grenzen te Logrono, in Oud-Castiliën, ten einde alle *eventuele* besmetting uit de drie provincien voor te komen. Er waren in dezelve geene *Inquisiteurs*; slechts de parochiepriesters waren met die taak belast; mannen, die geheel onder het volk leefden, en, om zoo te spreken, met hetzelfde een waren.

Deze voorregten bleven in stand tot de groote omwenteling in Spanje, sedert 1808. De Fransche reiziger Bourgoing bewondert de vrijheid, die (nog in het jaartst der achttiende eeuw) het volk daar door genoot, en, als de noodzakelijke gevolgen hiervan, de aldaar heerschende werkzaamheid, nijverheid en welvaart, zeer afstekende bij het overige Spanje. Het behoeft niet gezegd te worden, dat de liberale Franschen onder Napoleon die regten weinig ontzagen; doch, bij de verdrijving van dat volk, in 1813, kwamen de provincien hunne voorregten niet ten volle weder. Volgens de woede van gelijkmaking en centralisatie, die alle ware vrijheid door bureaucratie den bodem inslaat, gaf de regering der Cortes, aan de Basken, aandeel aan de revolutionaire vrijheid der constitutie van 1812, doch met verlies hunner eigene privilegiën. De terugkomst van Ferdinand, in 1814, deed nogtans ook de wettige Biscayesche constitutie herleven. Echter wilde een minister destijds de vrijheden der Basken zeer verminderen, en leide dit plan aan den staatsraad voor, waarvan Don Carlos toen president was. Deze verzette zich openlijk tegen die inbreuk op bezwoorene voorregten, het plan ging niet door, en, van dien tijd af, wordt de Infant door de Basken op de

handen gedragen. Aan den anderen kant besnoeide (of liever vernietigde) in der daad het *Estatuto-Real* van 1834, na den dood van Ferdinand, door de Koningin-Regentesse, in naam hater onmondige dochter gegeven, de voorregten der Biscayers, en loste die op in de zogenoemde algemeene vrijheden des volks. Is het te verwonderen, dat een volkje, najverig op zijne eeuwen heugende vrijheid en voorregten, de wezenlijke inlijving in een anderland, hetwelk tot daartoe slechts met hetzelfde onder eenen Vorst had gestaan, en daarmede de vernietiging van alle zijne eigenaardige bijzondere wetten, doodelijk vreest? Dat het zich werpt in de armen van den man, die dezelve vroeger in den algemeenen raad des Koninkrijks had verdedigd? Dat het daarentegen de Regentesse, die hun geen bijzonder aanzijn wil gunnen, maar hen verzwelgen in de massa der zodelukkige Spanjaarden, ten sterkste, en met inspanning van alle krachten weerstaat? Daarbij hebben zij, hetgeen men niet vergeten moet, als *bergvolk* de natuur van hunnen grond te baat, en maken daarvan een treffelijk gebruik. Eindelijk is het misschien deze jaloerschheid op, eigen, bijzonder bestaan, die hen noopt, om Don Carlos bij zich, ten noord-oosten van den Ebro, te houden, ten einde Karel V. te Madrid gekroond, als Koning van Spanje eens mogt vergeten, dat hij vroeger slechts Heer van Biscaye was. Men vergelijke nu bij deze zelfopoffering der Biscayers, bij den strijd, dien hunne drie kleine gewesten reeds in het vierde jaar tegen zoo veel overmagt volhouden, de onverschilligheid, waarmede het overige Spanje *tweemaal*, (in 1814 en 1823) genoegzaam zonder tegenstand de zoo hooggeroemde liberale Grondwet van 1812 heeft zien omverwerpen; en de jammerlijke wijze, waarop het diethans verdedigt, en oordeele dan, aan welke zijde de meeste Vaderlands-liefde en geestdrift voor de vrijheid bestaat.

Advertentien.

De diverse PATENTPLIGTIGEN, welke hun verschuldigde laatste termijn noch niet hebben voldaan, worden bij deze herinnerd, om zulks vóór het einde dezer maand ten mijnen Kantore aan te zuiveren.

Paramaribo, den 30 Julij 1837.

De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester,
WESENHAGEN.

PARNASSIJS der Nederlandsche Portugeesche Israelitische Hoofd-Synagoge, maken aan de Ledematen hunner Gemeente bekend, dat het COHIER VAN FINTA of ONVRIJWILLIGE-BELASTING over het loopend Jaar, en betaalbaar in de maand September e. k., van heden af tot en met den 25sten Julij h. d., uitgezonderd des Zaturdags en Zondags, van des morgens 8 tot 10 ure, ten huize van den Ontvanger den Heer Mos. NAAR, ter visie is liggende, kunnende de zoodanige die eenige reden van bezwaar daartegen vermeenen te hebben, zich schriftelijk deswegens aan Parnassijs, gedurende het hierboven bepaald tijdvak, adresseren.

Paramaribo, den 31 Julij 1837.

De Secretaris bij Parnassijs
voornoemd,
M. C. NASSIJ.

(24025) Wordt bij inschrijving aangeboden, de levering van de navolgende GOEDEREN, als:

- 5 Waakrokken.
- 149 Neger-Bufferels.
- 149 Hoeden.
- 2056 Ellen wit Osnabrugsch Linnen.
- 1159 » Vrieschbont.
- 358 » Salempoeris of blaauw Linnen.
- 305½ » Calico's.
- 73 Scheermessen.

- 161 Matrozen dito.
- 80 Scharen.
- 203 Spiegel.
- 203 Kammen.
- 143 Tontelderen en Stalen.
- 616 Vuursteen.
- 1038 Naainaslden.
- 2306 Vischhoeken.
- 66 Boeseroentjes.
- 983 Strengen wit Garen.
- 627 Dito blaauw dito.

ten behoeve der Plantaadje Mijn Vermoed

- 2 Waakrokken.
- 92 Neger-Bufferels.
- 92 Hoeden.
- 1112 Ellen wit Osnabrugsch Linnen.
- 604 » Vrieschbont.
- 44 Scheermessen.
- 44 Matrozen dito.
- 618 Naainaslden.
- 850 Strengen wit Garen.

ten behoeve van den Houtgrond Osemde
Zullende de verzegelde monsters en inschrijvings-biljetten aan het lokaal der Partikuliere West-Indische Bank worden aangenomen, tot Donderdag den 20sten dezer, en de levering derzelve Goederen op Vrijdag den 21sten dezer, des morgens 8 ure, aan de minst inschrijvende, mits goedgekeurd wordende, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit het Geregts-hof alhier tot de Zaken van Curatele en Sequestratie, worden besteed.

Paramaribo, den 30 Julij 1837.

H. KAMERLING,
W. H. LANS,
Sequesters.

(24057) Wordt bij publieke Inschrijving te Koop aangeboden van de Plantaadje Johanna Maria:

(Zestien) 16 — Balen SCHOON KATOEN, (het hoogsten bod mits goedgekeurd.)

De Katoen ligt in de Waag ter bezigtiging. De Inschrijvings-Biljetten derzelve zullen worden aangenomen tot Vrijdag den 14den dezer, ten huize van den Ontvanger teekende, als wanneer dezelve zullen worden geopend.

Paramaribo, den 30 Julij 1837.

JOHN J. DUNCAN c. s. 99.

(24716) Wordt te Koop gepresenteerd of bij gedeelten, eene aanzienlijke partij COPIE-BESLAG- en COPIE-VLOER-PLANKEN, hetzij dezelve op Plantage te doen af te leveren; — informatie ten huize van M. OLIVIERA JR. of bij M. HEILBRON.

(19678) De Vendumeester M. A. KEIJZER zal op Vrijdag verkoopen:

Provisien, Stukgoederen, eenige nieuwe Gort, aangebragt per de laatste Schepen, diverse Goederen om rekening te sluiten; —

Alsmede Buffon Histoire Naturelle 15 vol.; Oiseaux 9 vol.; N. Pares et Serpents 2 vol.; Mineraux 5 vol., Supplement 1 vol. ensemble 33 vol.; envichi avec plus 1200 planches, et avec de Vignettes Cartes, tout proprement relie en ton, en demi carton.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 7den dezer, de Nederlandsche Sloep doph en Constant, Kapt. F. G. Stronge, Coronie, hebbende 2 dagen reis; Passagiers: Heeren H. J. MAIR en P. W. LENNON.

Den 8sten, de Engelsche Schoener Haynes, Kapt. J. BLAKROVE; van Berber, Idem, de Nederlandsche Sloep Dolph, G. ELLART, van Nickerie, hebbende 3 dagen reis.

Den 9den, de Nd. Am. Brik Aladdin, S. WATERHOUSE, van Portland; hebbende 3 dagen reis.

UITGERLAARD.

Den 11den dezer, het Schip Catharina, H. H. BAKKER, naar Amsterdam; lading: vaten Suiker, 105 balen schoone- en 3 dito Katoen, 17 balen Kakao, 2 vaten Huiden en ps. Inlandsch Hout.